

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123995632/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

hans sidste Hilsen til Fødelandet fandtes. Slige Kort var ikke set siden Lord Palmerstons, ja maaske ikke siden Prins-Gemalens Død; men det forstaar sig, der havde maaske heller ikke været nogen Anledning førend denne. Ugedagen efter havde „Graphic“ et stort Træsnit, der forestillede „Kæmpen“ i Virksomhed. En Mand, nøgen til Bælttestedet, saas „trækkende“ paa en Aare i en af de lange, smalle Kaproningsbaade. Jeg behøvede kun at kaste et flygtigt Blik paa dette Billede for at mindes et Sted i Chaillus afrikanske Rejseskildringer, hvor den berømte Jæger omtaler et Møde med en Orangutang: „Et Øjeblik endnu, og Dyrret stod for os i hele sin dæmoniske Majestæt. Panden var lav, Udtrykket i Øjnene lurende og ondskabsfuldt; de mægtige Skuldre bar et Par Arme, hvis Muskler røbede en uhyre Kraft; det var et Menneske, der stod for os, og dog et Dyr, saa hæsligt, vildt og voldsomt et Dyr, som vi nogensinde havde set.“

Hvis Byen ved Solskin var en sælsom Blanding af Røg, Ked-sommelighed, Drukkenskab og Forretningsiver, da var den i Regnvejr, eller naar Søvinden svøbte den ind i Taager, et haabløst Superlativ af alle de ubehagelige Egenskaber, en By i det hele taget kan være i Besiddelse af. Gik man paa en saadan Dag i Regn eller Taage, eller en nøje Forening af begge, langs mod Kajen, hvor Skibene ligge, og hvor Handelsfolket staar paa Lur, da vilde man uvilkaarlig begynde med at undre sig over den menneskelige Naturs Sejhed, og ende med at underkaste den en Prøve i Whiskyshopperne, hvis Tal er legio.

Det var et underligt Folk, dette Handelsfolk, og en sælsom Allarmplads havde det valgt sig. „Børsen“ (for dog at blive i Terminologien) var et Gadehjørne udenfor en Whiskybutik, hvor der tilsyneladende handledes med gammelt Tovværk og nye Søfolk. „Børsen“ var en tre, fire Gange bleven flyttet hen til forskellige Lokaler med Tag over Hovedet, men uden Whisky i Baggrunden, og denne sidste Mangel havde utvivlsomt bestandig været den hemmelige Grund til atter at søge tilbage til Gadehjørnet. „Børsen“ var og blev paa Gadehjørnet, hvor Blæsten og Regnen, Røgen og Taagen blegede de arme Kommis'ers Kinder, og hvor Whiskyen fra Smuthullerne rundt omkring til Gengæld farvede de merkantile Næser røde. Det hele var en ægte engelsk Institution, og Anlægget var holdt i Rævegravstilen: et stort asbent Hul, der saa' meget skikkelig ud, og bagved det en Mængde krogede Gange og Gyder, der alle mandede ud ved en eller anden Skænk, hvis flydende Varer gjorde Kajens Egenskab af „fast“ Genstand endnu mere tvivlsom for dens Regnfrakke-bærende og Paraly-holdende Befolkning.

Paa the cattle-marked var de Arbejdere lejrede, der havde gjort strike. De sad der næsten hele Dagen, undtagen i de Timer, hvor